

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 7 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2019

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւնս վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 78

ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՆՉՊԷՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴԵՑ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԸ

Լսեցէք ինչ որ կ'ուսուցանեմ, ով իմ ժողովուրդս, ականջ դրէք ըսելիքներուս:
 Մենք մեր գաւակներէն պիտի չպահենք, այլ՝ գալիք սերունդներուն պիտի պատմենք
 Տիրոջ հզօր գործերը՝ օրհներգութեան արժանի, անոր կատարած սքանչելի գործերը:
 Որպէսզի նոր սերունդները իրենց յոյսը Աստուծոյ վրայ դնեն.
 Հմուռնան ինչ որ անիկա ըրաւ, այլ՝ անոր պատուէրները գործադրեն:
 Անհնազանդ եւ ապստամբ չըլլան իրենց նախահայրերուն նման.
 այն սերունդին՝ որ Աստուծոյ չվստահեցաւ, եւ Աստուծոյ հաւատարիմ չեղաւ:
 Մոռցան իրենց համար Աստուծոյ ըրածները, անոր ցոյց տուած սքանչելի գործերը:
 Աստուած անոնց հայրերուն դիմաց հրաշքներ ըրաւ ծովը ճեղքեց եւ անոր մէջէն անցուց զանոնք,
 զանոնք առաջնորդեց ցերեկը՝ ամպով, եւ գիշերն ամբողջ՝ կրակի սիւնով:
 Անապատին մէջ ժայռերը ճեղքեց եւ առատօրէն խմելիք ջուր տուաւ անոնց՝ երկրին խորերէն:
 Բայց անոնք շարունակեցին Աստուծոյ դէմ մեղանչել:
 Գիտակցաբար զԱստուած փորձեցին՝ իրենց ցանկացած կերակուրները ուզելով:
 Աստուծոյ դէմ խօսեցաւ, եւ ըսին.
 «Աստուած կրնա՞յ անապատին մէջ ուտելիք տալ»:
 Եւ Աստուած վերէն հրաման տուաւ ամպերուն, եւ երկինքին դռները բացաւ,
 եւ որպէս ուտելիք՝ երկինքէն մանանայ տեղացուց երկնային հաց տուաւ անոնց:
 Մարդիկ հրեշտակներու հացէն կերան:
 Անոնց վրայ փոշիի առատութեամբ միս տեղացուց:
 Անոնք կերան առատօրէն, եւ լիացան Աստուած իրենց ցանկացածը տուաւ:
 Հակառակ այդ բոլորին, անոնք դարձեալ մեղանչեցին, չհաւատացին անոր գործած հրաշքներուն:

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
 Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
 Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
 Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
 Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
 աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
 ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
 ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
 եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԹԹԸ

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՄ ԵՐԵՄԻԱՅԻ

11:1-23

ԵՐԵՄԻԱ ԵՒ ՈՒԽՏԸ (11:1-17)

Աստուած հաւաքարարիմ է, եւ այդ հաւաքարարմութիւնը ցոյց կը փրոյի անգամ մը եւս յիշեցնելով այն ուխարը, որ Աստուած կնքեց Իսրայելի նախահայրերուն հետ, խոստանալով անոնց փալու այն երկիրը, ուր կաթ եւ մեղր կը բխի, պայմանաւ որ անոնք մտիկ ընեն Աստուծոյ ձայնը եւ Անոր հրամանները գործադրեն, որպէսզի անոնք Իրեն ժողովուրդ ըլլան, իսկ Ան իրենց Աստուածը: Իսկ եթէ մտիկ չըրին, անհիծեալ ըլլայ ան, որ մտիկ չ'ընէր (3-5 հմբ): Եւ ժողովուրդը կը պատասխանէ, ըսելով. «Ամէն, ով Տէր», որ կը նշանակէ համաձայն ենք, ու պատրաստ ենք գործադրելու Քու հրամաններդ: Նոյն վիճակը, որ կը յիշեցնէ Բ Օրինաց 27:26, «Անհիծեալ ըլլայ ան՝ որ այս օրէնքին բոլոր խօսքերուն մէջ չի կենար, որ զանոնք կատարէ»: Ահա այդ անէծքէն պիտի փրկէր մեզ, Յիսուս Քրիստոս, որ աշխարհ գալով մարդացաւ, ու մանաւանդ՝ անէծքի փակ մտաւ, որպէսզի մեզ ազատէ մեղքի անէծքէն (Գաղ 3:12): Աստուծոյ փութած խոստումը, անոնց Աստուած ըլլալու, գիրենք առաջնորդելու եւ պաշտպանելու:

Բաւարար չէ միայն լսող ըլլալը, եթէ երբեք գործադրումը չկայ այդ լսումին: «Այս ուխարին խօսքերուն մտիկ ըրէք ու զանոնք գործադրեցէք» (6 հմբ): Աստուծոյ համբերաբարութիւնը յափազանքէն ցոյց կը փրոյի, երբ կ'ըսէ. «Ձեր հայրերը խաբարեանք խրատեցի, զանոնք Եգիպտոսի երկրէն հանած օրէս մինչեւ այսօր» (7 հմբ): Կը նշանակէ, փարբեր փարբեր առիթներով, Աստուած միջամտեց անոնց կեանքին մէջ, որպէսզի անոնք դարձ ունենան, Աստուծոյ վերադառնան, բայց ընդհակառակը. «Անոնք մտիկ չըրին ու իրենց ականջը չխոնարհեցուցին, հապա ամէն մարդ իր չար սրտին կամակորոթեանը համեմար քալեց, ուստի եւ ալ անոնց վրայ պիտի բերեմ, այն ուխարին բոլոր խօսքերը, որոնք եւ անոնց պատուիրեցի որ ընեն, բայց անոնք չըրին» (8 հմբ): Ոչ թէ միայն մտիկ չըրին, այլ նաեւ՝ անոնց մէջ դաւաճանութիւն գրնուեցաւ, անոնք հեպտեւեցան իրենց նախահայրերուն անօրէնութիւններուն, որ օտար աստուածներու երեսէ գացին, որպէսզի անոնց ծառայութիւն ընեն (9 հմբ): Այդ իսկ պատճառով անոնք իրենց հայրերուն հետ եղած ուխարը աւերեցին (10 հմբ): Արդիւնքը: «Անոնց վրայ այնպիսի չարիք պիտի գայ, որմէ պիտի չկրնան ազատիլ: Աստուծոյ կանչէն, բայց Աստուած մտիկ պիտի չընէ: Օտար աստուածներուն պիտի երթան: Անոնք երբեք պիտի չկրնան օգնել, մանաւանդ՝ ձախորդութեան ժամանակ» (11-14 հմբ):

Ահա Աստուծոյ կապը Իր ժողովուրդին հետ, պարզ ու սովորական կապ մը չէր, այլ՝ սիրոյ կապ: «Իմ սիրելիս ի՞նչ բաժին ունի իմ փանս մէջ, որովհետեւ ան շարքերուն հետ անօրէնութիւն գործեց: Սուրբ զոհն ալ քեզմէ վերցուեցաւ, որովհետեւ իր ըրած չարութիւնովը կ'ուրախանայ» (15 հմբ): Այնպէս ինչպէս այր եւ կնոջ միջեւ եղած սիրոյ կապի նման, որ յանկարծ այդ կապը կը խաղարուի, երբ անօրէնութիւն, դաւաճանութիւն գրնուի: Առաւել եւս, Աստուած Իր ժողովուրդը նմանցուցեր էր «կանաչ, գեղեցիկ ու բարեպտուղ ձիթենիի, բայց կրակը բռնկեցուց, եւ անոր ոտքերը սպառեցան» (16 հմբ): Բայց ինչո՞ւ պէտք է բռնկի, որովհետեւ պէտք էր պարուղ փար, որովհետեւ կանաչ, գեղեցիկ ու բարեպտուղ ձիթենիի պէս էր: Քրիստոսի խօսքերը յափազ են, այն ծառը, որ պարուղ չի փար կը կտրուի ու կրակը կը ձգուի (Մատթ 7:19): Պէտք է պարուղ փալ, որովհետեւ փնկողը գորքերու Տէրն է, ուրեմն կը նշանակէ գորքերու Տէրը փութած է ամէն փեսակի հնարաւորութիւնը, ու մանաւանդ՝ շնորհքը պարուղ փալու: Բայց ահա Իսրայելի ու Յուդայի փան չարութեան համար, անոնց գլուխ չարիք է որ պիտի գայ (17 հմբ): Իսկ ի՞նչ էր այդ չարութիւնը. Բահաղի խունկ ծխել, անով զԱստուած բարկացուցին:

ԴԱՒ ՍԸ ԵՐԵՄԻԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԻՆ ԴԷՍ (11:18-23)

Ահա Տէրը ցոյց կու փայ, թէ այս բոլորին համար, որովհետեւ մարգարէն պիտի մարգարէանայ եւ Աստուծոյ պատգամը փոխանցէ ժողովուրդին, անոնց անօրէնութեան համար, անոնք երբեք ալ պիտի չուզեն լսել, առաւել պիտի ուզեն սպաննել իրեն, ուր մարգարէն կը նմանի մորթուելու փարուող գառնուկի: Այս պատկերացումին մէջ ոչ միայն մարգարէին մասին է, այլ նաեւ գալիք ճշմարիտ Գառնուկին, որ դարձեալ մորթուելու փարուողի պէս պիտի ըլլար, Իր իսկ ազգակիցներուն կողմէ, Յիսուս Քրիստոս (18-19 հմբ): Այս վիճակին դիմաց մարգարէն Աստուծոյ արդար դատաստանին կը դիմէ, Աստուած որպէս արդար Դատարար: Տէրը կ'ըսէ. «Ձանոնք պիտի պատժեմ, կտրիճները սուրով պիտի մեռնին, իսկ անոնց փղաքն ու աղջիկները սովամահ պիտի ըլլան» (22 հմբ):